

تولید و توزیع ادوات کشاورزی

تهیه شده در:

کمیته کشاورزی جهاد سازندگی استان خوزستان

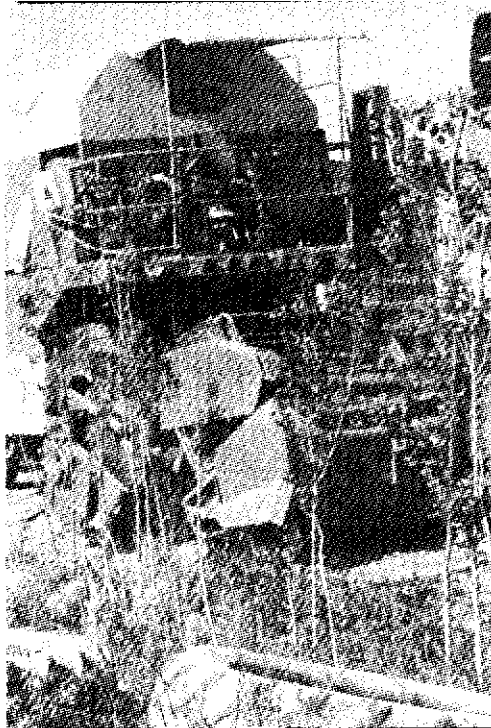
مقدمه:

محور قرار گرفتن کشاورزی در برنامه توسعه اقتصادی کشور، مسئولیت خطیر گردانندگان این بخش از اقتصاد کشور را دوچندان کرده و آنان را ملزم به درپیش گرفتن سیاستهای اجرایی مؤثر و کارآمد در جهت رفع محدودیتها و مشکلات تولید محصولات کشاورزی مینماید. چه بدون توجه و حمایت کافی از تولید کنندگان محصولات غذایی که «کشاورزی» گستردهترین زمینه را در این جهت دارد، انتظار تحقق شعار مبارزه با پدیده ناخواسته «گرسنگی» که از معضلات جهان امروز است، انتظار عبثی خواهد بود.

به موازات افزایش جمعیت بشر، ضرورت افزایش تولید محصولات غذایی نیز امری بدیهی است. از سوی دیگر استفاده از شیوههای سنتی تولید با نیاز امروزی جامعه بشری تناسبی نداشته و جوابگوی آن نمیشد. لاجرم استفاده از پدیده «مکانیزاسیون» و بکارگیری ماشین آلات و ادوات کشاورزی در تولید محصولات غذایی و صنعتی در حدی که متناسب با شرایط جامعه بوده و پیامدهای سوء اقتصادی و اجتماعی به همراه نداشته باشد اجتناب ناپذیر مینماید. اگر مکانیزاسیون را بکارگیری ماشین آلات و ابزار و ادوات کشاورزی بمنظور افزایش راندمان تولید و بهبود کمی و کیفی محصول بدست آمده بدانیم بنحویکه متناسب با ویژگیهای اقتصادی - اجتماعی جامعه از جمله رشد جمعیت و شرایط تکنولوژیکی آن باشد، باید گفت این پدیده در کشور ما ضمن اینکه عجلوانه رواج یافت اساساً در ترویج و گسترش آن از شیوههای علمی و اساسی اولیه نیز بهره کافی گرفته نشد و دقیقاً بهمین خاطر است که امروزه شاهد رشد نابهنجار و ناموزون مکانیزاسیون در کشور هستیم و این در شرایطی است که تقریباً همه ماشین آلات و لوازم یدکی آن قسمت زیادی، از ادوات کشاورزی که به «دنباله بندهای تراکتور» شهرت یافته اند، از خارج از کشور وارد میشود. بدیهی است این امر بویژه در شرایط کنونی که درگیر جنگ گسترده و رویاروی با استکبار جهانی هستیم، در شأن ملت مسلمان و انقلابییمان نمیشد.

در سالهای اخیر تلاشهای گستردهای بمنظور تولید وسایل صنعتی مورد نیاز در داخل کشور آغاز شده و دستهای یرتوان صنعتگران مؤمن و یرتلاشمان خلاقیتها و ابتکارات فراوانی را بروز داده اند لیکن استمرار این حرکت و نیل به اهداف خود کفایی نیازمند حمایت جدی و عملی مسئولان و دست اندرکاران امور کشاورزی مملکت است تا بتوان حرکت در مسیر استقلال را شتاب بیشتری بخشید.

در استان خوزستان سرزمین حماسه و ایثار نیز در چند ساله اخیر علیرغم وجود شرایط جنگی و مسائل و مشکلات خاص آن با ابتکار و تلاش کمیته کشاورزی جهاد سازندگی خوزستان حرکت مثبت و سازنده ای در جهت تولید ادوات کشاورزی صورت گرفت که این نوشتار سعی دارد ضمن ارائه گزارش فعالیت انجام شده در این زمینه تحلیل مختصری نیز بر روند تولید ادوات کشاورزی در استان و تأثیر آن بر کشاورزی منطقه داشته باشد.

در استان خوزستان با وسعتی معادل ۶۴۰،۰۰۰ کیلومترمربع، بیش از ۹۰۰،۰۰۰ هکتار اراضی زیر کشت محصولات مختلف کشاورزی وجود دارد و این در حالی است که به پیش بینی کارشناسان تا ۱،۰۰۰،۰۰۰ هکتار دیگر قابلیت توسعه سطح زیر کشت نیز وجود دارد. بعلاوه وجود رودخانه های پرآبی مانند کارون، کرخه، دزو جراحی در کنار اراضی گسترده و دشتهای حاصلخیز آن زمینه بسیار مساعدی را جهت رونق امر کشاورزی در منطقه فراهم آورده است وجود همین شرایط مساعد در منطقه بوده است که در گذشته نظر شرکتهای چندملیتی و چپاولگر بین المللی را بخود جلب کرده و آنان را به طمع انداخته بود تا با توجه به شرایط حاکم در آن زمان از این نمد برای خود کلاهی بسازند. بدون تعارف باید گفت که تا حدودی هم در اینکار موفق شده و توانستند کلاه بزرگی هم نصیب خود نمایند ولی این کلاه مدت زیادی بر سرشان دوام نیاورد. زیرا آن را یازاری مقاومت در برابر طوفان سهمگین انقلاب مستضعفان نبود. پرداختن به سابقه کشاورزی در منطقه و چگونگی پا گرفتن شرکتهای کشت و صنعت که به قیمت تاراج سرمایه و مایملک کشاورزان زیادی صورت گرفت و عواقب و عوارض این حرکتها عجلوانه و «مقلدانه از غرب» در حوصله این مقال نیست. ولی همین قدر باید گفت که وضع عمومی کشاورزان خرده پا که ظاهراً از زخم شرکتهای چند ملیتی نیز در امان

مانده بودند همانند کشاورزان سایر نقاط کشور وضع رقت باری بوده است.

تهیه و توزیع ادوات کشاورزی

در زمینه نحوه تهیه و توزیع ادوات مورد نیاز کشاورزان باید موضوع را به دو بخش «تولید داخلی» و «واردات» تقسیم کرد:

۱- در مورد تولید داخلی ادوات کشاورزی قابل ذکر است که بر اساس شواهد موجود صدور موافقت‌های اصولی و دادن مجوز تولید به صنعتگران استان از نیمه سال ۱۳۵۴ آغاز شد. در آن زمان این جریان که تا زمان انقلاب ادامه یافت نوسانات زیادی داشت و این نوسانات معلول شرایط خاص سیاسی اقتصادی آن دوران بود. زیرا ورود بیرویه ادوات کشاورزی که در مدلها و مارکهای رنگارنگ صورت میگرفت از یک سو و عدم حمایت مسئولان وقت از تولیدکنندگان وسایل مذکور از سوی دیگر چراغ کم سوی انگیزه را در هر صنعتگری که قدم در این راه گذاشته بود، خاموش میکرد. البته در کنار معدود افرادی که دلسوزانه و گمنام و علیرغم بی‌بهرگی از حمایت‌های مسئولان به کار تولید ادوات کشاورزی مشغول بوده و کشاورزان را از ثمره زحمات خود بهره‌مند میساختند عده‌ای از تولیدکنندگان نیز با حمایت‌های پراکنده‌ای که از سوی برخی متمکنین از آنان صورت میگرفت به تولیدات پراکنده‌ای در زمینه ادوات کشاورزی دست میزدند که آنهم با

قیمت گزافی بدست کشاورز میرسید و در این رابطه معلوم بود که سود اینکار به جیب چه کسانی میرفت.

با عنایت به وجود نیروهای خلاق و مبتکر و زمینه‌های مساعد استفاده هرچه بیشتر و بهتر از منابع و امکانات داخلی، سرمایه‌گذاری در جهت تولید ادوات کشاورزی در داخل کشور ضمن اینکه تلاشی عمده و اساسی در جهت قطع واردات اینگونه وسایل و حرکت بسوی خودکفایی در این زمینه میباشد، این مزیت عمده را هم دارد که فرصت مناسبی برای بروز خلاقیت‌ها و ابتکارات نیروهای فعال جامعه فراهم میگردد تا در جهت سازندگی کشور بکارگرفته شود. بنابراین حمایت همه‌جانبه از این امر از سوی دستگاهها و سازمانهای مختلف که بنحوی از آنها درگیر این مسئله هستند باید در رأس فعالیت‌های آنان قرارگیرد.

۲- واردات ماشین‌آلات و بویژه ادوات کشاورزی نیز در گذشته همپای سایر کالاها و اجناس مصرفی از کشورهای مختلف با مارکها و مدل‌های متنوع و بدون توجه به شرایط خاص اقلیمی کشور صورت میگرفت. «بنگاه توسعه ماشین‌های کشاورزی» که به عنوان بازوی اجرایی وزارت کشاورزی وقت وظیفه ترویج و توسعه استفاده صحیح و اصولی از ماشین‌آلات و ادوات کشاورزی را بین روستائیان و کشاورزان بعهده داشت، در حقیقت به «بازوی وارداتی» وزارتخانه مذکور مبدل شده و وظیفه واردات و تزیق استفاده اجباری از ادوات ناشناخته کشاورزی به کشاورزان را عهده‌دار شده بود. شاید هم نامگذاری این مرکز خرید و فروش وسایل کشاورزی به «بنگاه» در بدو تأسیس آن بی‌مسما نبوده است!

در شرایط فعلی بنظر میرسد «بنگاه توسعه ماشین‌های کشاورزی» مبیایست با چرخشی اساسی در سیاست‌های خود نوک پیکان فعالیت‌های خود را از خارج از مرزها به درون کارگاه‌های تولیدی داخل کشور متوجه نماید. اگرچه اینکار در دوران پس از انقلاب تا حدودی انجام شده است ولی لازم است تحرک و سرعت بیشتری به آن داده شود. نکته دیگری که مکرراً از سوی تولیدکنندگان داخلی عنوان شده و ضرورت دارد توجه بیشتری نسبت به آن بعمل آید جلوگیری از ورود ادوات و وسایلی است که مشابه آن در داخل

کشور به مرحله تولید رسیده و در سطح نسبتاً زیادی ساخته میشود. این مشکل که نمونه عینی آن را در سطور آینده ذکر خواهیم کرد موجبات دلسردی و یأس صنعتگران داخلی را فراهم آورده و آنان را از ادامه فعالیت در این زمینه باز میدارد.

البته این نکته را هم نباید از نظر دور داشت که در مواردی ممکن است کیفیت ادوات تولیدی در داخل بیای نمونه اصلی و وارداتی آن نرسد ولی آیا پذیرفتنی است که در مراحل اولیه تولید داخلی اینگونه وسایل، خود را با سازندگان اصلی دستگاه که سالها تجربه و «تولید با کیفیت پایین» را پشت سر گذاشته‌اند تا توانسته‌اند به مرحله کنونی برسند مقایسه کنیم؟

تولید ادوات کشاورزی در استان خوزستان

همانطور که میدانیم ادوات کشاورزی مانند گاواهن، دیسک، نه‌رکن و... که از ابزار مهم و اساسی کشاورز جهت کار در مزرعه میباشند نقش بسیار مؤثری در تولید محصولات کشاورزی دارند. بویژه آنکه در جهت توسعه معقول مکانیزاسیون در کشاورزی و استفاده از وسایل و امکانات یادشده بمنظور افزایش تولیدات کشاورزی بنحوی که پاسخگوی نیاز جامعه امروز باشد بکارگیری ادوات مذکور اهمیت بسزایی دارد.

بطوریکه ذکر شد در دوران قبل از انقلاب اسلامی اینگونه وسایل یا همانند سایر کالاهای وارداتی از انواع مختلف وارد کشور شده و توزیع میشد و یا از طریق تولیدات پراکنده‌ای که در داخل کشور صورت میگرفت در اختیار کشاورزان گذاشته میشد. ولی بعد از انقلاب با وقوع جنگ تحمیلی و محاصره اقتصادی تأمین این ادوات برای کشاورزان با مشکلاتی مواجه گردید. جهاد سازندگی خوزستان که با حضور گسترده خود در روستاها مناطق زیادی را تحت پوشش دارد در شرایطی که هیچ دستگاه و سازمانی توان پاسخگویی به نیاز کشاورزان در سطح وسیع را نداشت، در رابطه با تهیه و توزیع نهاده‌های کشاورزی از جمله ادوات یاد شده خود را موظف میدید.

زیرا حضور همه‌جانبه جهاد در روستاها و مناطق محروم کشاورزان را بحق متوقع میساخت که در رفع این معضل نیز آنان را یاری دهد. کمیته کشاورزی جهاد سازندگی خوزستان

با آگاهی از اینکه یکی از ابعاد حمایت از تولیدکنندگان محصولات کشاورزی که شاید عمده‌ترین آن هم باشد کاهش هزینه تولید و در نتیجه افزایش درآمد کشاورزان است به بررسی کم و کیف تهیه، تولید و توزیع ادوات کشاورزی در استان پرداخت. زیرا پذیرفتنی نبود وسیله‌ای که در داخل استان تولید میگردد به چند برابر قیمت عادلانه آن بدست کشاورز محروم برسد. در مطالعات و بررسیهای اولیه این نتیجه حاصل شد که موضوع از دو جنبه قابل تعمق است:

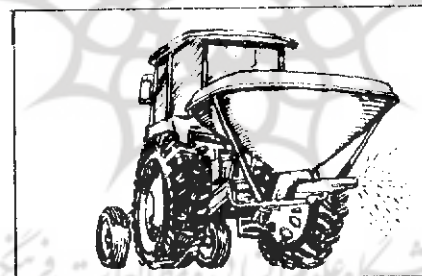
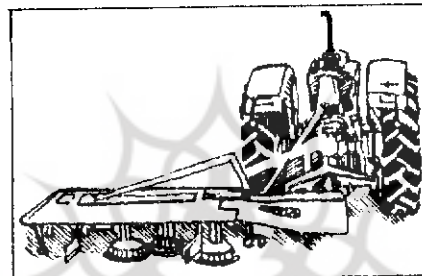
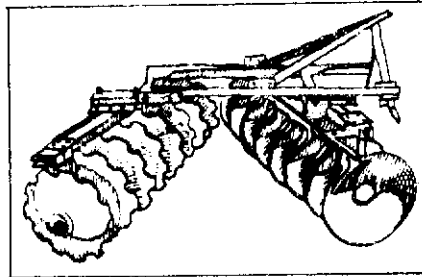
۱- گرانی بیش از حد ادوات تولید شده در بازار و ناچاری کشاورز در تهیه آن.

۲- وضعیت تولیدکنندگان اینگونه وسایل و عدم حمایت از آنان از نظر تأمین مواد اولیه و رفع مشکلات آنان.

آنچه مسلم است کشاورز برای ادامه فعالیت و رفع مایحتاج خود چنانچه ادوات مورد نیازش را از مجاری طبیعی و قانونی و به نرخ عادلانه بدست نیاورد ناگزیر از روی آوردن به بازار آزاد، و یا به تعبیر صحیح‌تر «بازار سیاه» است. البته این موضوع در شرایطی صادق است که تولیدکننده بار مشکلات را تا این مرحله هم تحمل کرده و از دور فعالیتهای کشاورزی خارج نشده باشد در غیر اینصورت عطای کشاورزی را به تقاضای بخشیده و با مهاجرت به شهر بمشغل کاذب روی می‌آورد از سوی دیگر باید تولیدکنندگان را مورد توجه قرار داد که مسائل و مشکلات خاص خود را داشته و صرفنظر از محدود عناصری که قصد سودجویی بیشتر داشته و اینگونه افراد معمولاً در هر صنفی وجود دارند، بعنوان قشری زحمت کش مشغول تولید هستند و بدون رسیدگی به مسائل آنان حل مشکل تولید و توزیع ادوات کشاورزی در استان میسر نمیشد.

بر اساس مطالعات بعمل آمده مشخص شد که بسیاری از صنعتگران مذکور از سالها قبل علیرغم داشتن پروانه فعالیت از اداره صنایع تحت عنوان «تولید ادوات کشاورزی» به کارهای آهنگری پراکنده‌ای غیر از تولید ادوات کشاورزی مشغول بودند و این امر با توجه به شرایط موجود در آن زمان که عدم حمایت لازم از تولیدکننده از نظر تعیین نرخ عادلانه و تضمین خرید محصول نمونه‌ای از آن است طبیعی هم مینمود. زیرا تولید دروپنجره و کارهای آهنگری از این قبیل ضمن اینکه مشکلی

• واردات ماشین آلات و بسویژه ادوات کشاورزی نیز در گذشته همپای سایر کالاها و اجناس مصرفی از کشورهای مختلف با مارکها و مدلها متنوع و بدون توجه به شرایط خاص اقلیمی کشور صورت میگرفت.

• آیا پذیرفتنی است که در مراحل اولیه تولید داخلی اینگونه وسایل، خود را با سازندگان اصلی دستگاه که سالها تجربه و «تولید با کیفیت پایین» را پشت سر گذاشته‌اند تا توانسته‌اند به مرحله کنونی برسند مقایسه کنیم؟

و در دسر کار تولید ادوات را ندارند بلکه با فراوانی مشتری و «نقد بودن» آن صرفه بیشتری برای تولید کننده دارد.

در هر صورت با جمع‌آوری اطلاعات اولیه مشخص شد که بیش از ۲۶ کارگاه در سطح استان از این طریق ارتزاق مینمایند. در حالیکه با همین تعداد کارگاه و حتی کمتر از آن میتوان با تولید انواع ادوات کشاورزی بخش اعظم نیاز منطقه را مرتفع نمود.

کمیته کشاورزی پس از بحث و بررسی در نهایت طرحی پیشنهادی مبنی بر تشکیل شورایی از کلیه دست‌اندرکاران امر تولید و توزیع ادوات کشاورزی در منطقه بمنظور پیگیری مسائل مربوطه و رسیدگی به آنها را به شورای کشاورزی استان ارائه نمود. هدف کمیته کشاورزی جهاد خوزستان از این پیشنهاد سروسامان دادن به بازار آشفته تولید و توزیع ادوات کشاورزی، تشکیل و هدایت صنعتگران داخلی، سوق دادن آنان در جهت رفع نیازهای منطقه، رساندن این وسایل از مجاری سالم و به قیمت عادلانه به دست کشاورز و در نهایت انجام خدمتی کوچک در جهت بهبود وضع کشاورزی منطقه بود.

لذا بمنظور ایجاد هماهنگی هرچه بیشتر و تسریع در انجام امور مربوطه با پیشقدمی جهاد سازندگی خوزستان و همکاری سایر دستگاههای ذیربط که عبارتند از: جهاد دانشگاهی دانشگاه شهید چمران، اداره کل صنایع، اداره کل بازرگانی، اداره کل کشاورزی (بنگاه توسعه ماشینهای کشاورزی) و سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی مرکز خوزستان در بهمن ماه ۱۳۶۲ شورایی بنام «شورای هماهنگی تولید ادوات کشاورزی خوزستان» تشکیل شد. این شورا که آیین‌نامه اجرایی آن توسط کمیته کشاورزی جهاد استان ارائه گردیده و پس از چند جلسه بحث و تبادل نظر در شورای کشاورزی استان به تصویب رسیده است، بعنوان نهادی قانونی وظیفه هماهنگی امور مربوط به تولید ادوات کشاورزی، تأمین مواد اولیه، تضمین خرید وسایل تولیدی و رسیدگی به سایر مسائل موجود در این زمینه را بعهده دارد. دبیر شورا جهاد سازندگی استان خوزستان است و شورا در جلسات خود مسائل و مشکلات موجود در حوزه فعالیتش را مورد بررسی قرار داده و تصمیمات لازم را اتخاذ مینماید.

● اگر مکانیزاسیون را بکارگیری ماشین آلات و ابزار و ادوات کشاورزی بمنظور افزایش راندمان تولید و بهبود کمی و کیفی محصول بدست آمده بدانیم بنحویکه متناسب با ویژگیهای اقتصادی - اجتماعی جامعه از جمله رشد جمعیت و شرایط تکنولوژیکی آن باشد، باید گفت این پدیده در کشور ما ضمن اینکه عجولانه رواج یافت اساساً در ترویج و گسترش آن از شیوه‌های علمی و اساسی اولیه نیز بهره کافی گرفته نشد.

آن برای خرد و نرم کردن کلونها از دیسک سبک استفاده نمایند، مستقیماً از دیسک ۱۶ پره استفاده میکنند. این دیسک در بین کشاورزان به «گاواهن بشقابی» شهرت یافته است. در گذشته اینگونه دیسکها از اسرائیل وارد کشور شده و توزیع میشد و بهمین خاطر هنوز هم در بسیاری مناطق استان تحت عنوان «دیسک اسرائیلی» شناخته میشود. پس از انقلاب شکوهمند اسلامی و قطع رابطه با رژیم اشغالگر قدس ورود این دیسکها محدود شده و اغلب از طریق واسطه‌ها تأمین میشد اگرچه نمونه‌های مشابه آن نیز از سایر کشورها از جمله برزیل تا همین اواخر وارد میشده و بعضاً هنوز هم وارد میشود.

تا قبل از تشکیل «شورای هماهنگی تولید ادوات کشاورزی خوزستان» کمیته کشاورزی جهاد استان طی قراردادهای مستقلی که با برخی از تولید کنندگان داشت، نسبت به تهیه و توزیع این دیسکها در سطح محدود اقدام مینمود. ولی با

«شورای هماهنگی تولید ادوات کشاورزی خوزستان» در بدو امر به بررسی مجدد صلاحیت تولید کنندگان ادوات کشاورزی در استان پرداخت و ضمن برخورد با مسائل یک یک تولید کنندگان چگونگی فعالیت و ادامه کار یا انصراف آنها را با توجه به شرایط و ضوابط تعیین شده، از خود آنان جویا شد. بر اساس این ضوابط چنانچه تولید کننده‌ای مایل به ادامه کار و احیای کارگاه خود در جهت تولید ادوات کشاورزی باشد ضمن ایجاد هماهنگی با دستگاههای مربوطه و انعقاد قرارداد در جهت تولید وسایل مذکور فعالیت مینماید. در غیر اینصورت تحت پوشش شورا قرار نگرفته و از مزایای آن نیز که تأمین مواد اولیه کلیدی، تضمین خرید محصول و رفع مشکلات مربوطه از آن جمله است بهره‌مند نمیگردند. در قراردادی که با تولید کننده منعقد میگردد سه نکته در نظر گرفته میشود:

۱ - هزینه مواد اولیه: که تا حد امکان از طریق معرفی متقاضی به دستگاههای مربوطه و به نرخ عادلانه نسبت به تهیه مواد اولیه کلیدی اقدام میگردد.

۲ - هزینه کارگاهی: که در مورد هر کارگاه با توجه به درجه تجهیز و امکانات موجود در آن تعیین میشود.

۳ - سود عادلانه: که با توجه به حجم کار، سختی آن و تأمین زندگی تولید کننده در نظر گرفته میشود و آن بین ۱۵٪ تا ۲۵٪ هزینه مواد اولیه است.

بدین ترتیب با در اختیار داشتن ریز فهرست مواد اولیه‌ای که برای ساختن هر یک از ادوات تولیدی بکار میرود (یک نمونه از آن ضمیمه میباشد) و بازدید از کارگاه و مشاهده امکانات موجود در آن و همچنین سود عادلانه‌ای که با توجه به موارد فوق تعیین میگردد، قیمت نهایی هر دستگاه تولید شده که باید بدست مصرف کننده

برسد، بدست میآید.

«شورای هماهنگی تولید ادوات کشاورزی خوزستان» تاکنون توانسته است تعداد ۱۴ کارگاه تولید ادوات کشاورزی را در سطح استان تحت پوشش قرار داده و با اینکار خدمات مؤثری را در زمینه رفع یکی از مهمترین مشکلات کشاورزی استان به کشاورزان عزیز ارائه نماید.

گوشه‌ای از کارنامه شورای مذکور در جدول زیر منعکس گردیده است.

نمونه فعالیت شورای هماهنگی تولید ادوات کشاورزی خوزستان

نوع دستگاه	نیمه اول مهرماه ۶۴	متوسط قیمت سابق	قیمت تثبیت شده فعلی
دیسک ۱۶ پره	۱۶۶۰ دستگاه	۴۵۰۰۰۰ ریال	۲۰۰۰۰۰ ریال
دیسک ۲۲ پره	۱۸۰ دستگاه	۹۰۰۰۰۰ ریال	۳۸۰۰۰۰ ریال
تریلی چهارچرخ	۱۳۹ دستگاه	۵۲۰۰۰۰ ریال	۴۰۵۰۰۰ ریال
تریلی دوچرخ	۲۴۲ دستگاه	۳۰۰۰۰۰ ریال	۲۴۰۰۰۰ ریال
نهرکن	۴۰۸ دستگاه	۱۲۰۰۰۰ ریال	۶۲۰۰۰ ریال

بمنظور روشن نمودن اهمیت قضیه و ارائه نمونه‌ای که حاکی از وضع نابینجار تولید و توزیع ادوات کشاورزی در استان خوزستان بوده است به ذکر مسائل موجود در حول و حوش یکی از این ادوات که همان «دیسک سنگین ۱۶ پره» یا دیسک OIFFSET باشد اکتفا میشود.

اراضی کشاورزی استان خوزستان بویژه در نواحی جنوبی آن خاک سنگین و رسی داشته و لزوماً میبایستی برای تهیه زمین از وسایلی که قدرت زیادی داشته و بتواند زمین را بخوبی شخم بزند استفاده گردد. در این رابطه بر اساس تجربیات بدست آمده دیسکهای سنگین موسوم به «دیسک افست» کاربرد مؤثر و مناسبی دارند. ضمن اینکه کشاورزان در اغلب موارد بجای اینکه از گاواهن برای شخم زمین استفاده کرده و بدنبال

فعالیت شورای مذکور و اولویت بندی نیاز استان در مورد هر یک از ادوات کشاورزی، برنامه ریزی در جهت تولید و توزیع دیسکهای یاد شده در رأس فعالیت‌های شورا قرار گرفت. بهمین منظور پس از سروسامان دادن به وضع کارگاهها و روشن نمودن وضعیت آنها از نظر ادامه کار و یا تغییر نوع فعالیتشان، شورا در سطح وسیعی با تولید کنندگان ادوات کشاورزی در جهت تولید دیسک ۱۶ پره وارد عمل شد.

بر اساس مفاد قرارداد منعقد بین کمیته کشاورزی جهاد استان بعنوان دبیر شورا و صنعتگران تحت پوشش شورا که عمدتاً حول سه محور یاد شده میباشد متوسط قیمت هر دستگاه دیسک تولیدی با احتساب هزینه حمل و نقل و رساندن آن به دست کشاورز در دورترین نقطه

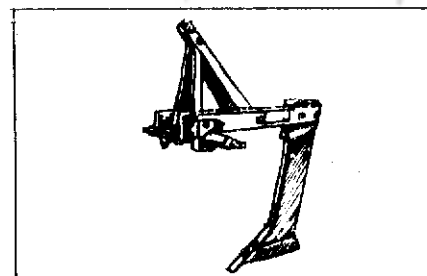
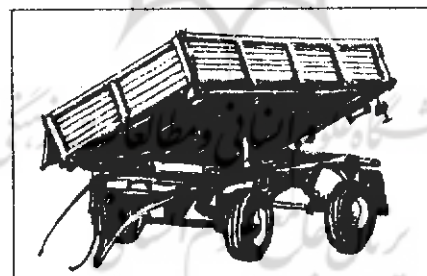
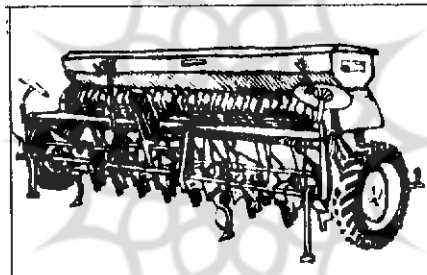
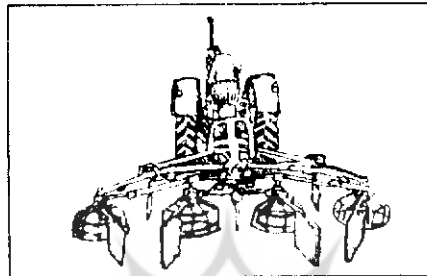
استان ۲۰۰،۰۰۰ ریال تعیین گردیده است و این در حالی است که تا قبل از آن این نوع دیسک در استان تا سه برابر قیمت مذکور معامله میشده است. اگرچه بهانه اصلی تولیدکنندگانی که دیسک تولیدی خود را گران میفروشد اینست که مواد اولیه خود را از «بازار آزاد» تهیه میکنند و «کیفیت» تولیدات آنها نیز در سطح بالایی است، ولی شواهد موجود نشان میدهد که دو مورد مذکور بهانه ای بیش نیستند. زیرا اینگونه افراد اغلب مواد اولیه مورد نیازشان را اگر در استان هم تأمین نشود از «کانالهای مخصوص» در خارج از استان دریافت نموده و دیسکهای تولیدی را نیز در خارج از استان بفروش میرسانند. زیرا با توزیع گسترده دیسکهای تولیدی در کارگاههای تحت پوشش شورا که با قیمت عادلانه و به حد وفور از طریق مراکز جهاد سازندگی در سطح استان در دسترس کشاورزان قرار دارد، «بازار سیاه» دیسکهای مذکور شکسته و از رونق افتاده اند.

در مورد کیفیت دیسکهای مذکور نیز گفتنی است که با توجه به عدم حضور دستگاه کنترل کیفیت در استان موضوع در همان ابتدا با سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی - مرکز خوزستان در جلسات شورای هماهنگی مطرح شد و آنان انجام اینکار را از عهده امکانات خود خارج دانستند همچنین بعلت حجم گسترده کار تولید ادوات کشاورزی در منطقه و نیز تنوع آن طی تماس با مرکز بررسیهای فنی و مهندسی زراعی کرج تقاضای تأسیس شعبه ای در منطقه و یا اعزام گروه سیار فنی گردید تا دستگاههای تولیدی را از نظر کیفی ارزشیابی نمایند.

اما مرکز یاد شده نیز اینکار را مقذور ندانست. لذا ضرورت کار و نیاز شدید منطقه ایجاب نمود تا با کاربرد عملی دیسکهای تولیدی و مشاهده عملی آثار آن کیفیت نسبی دیسکهای مذکور مشخص گردد. این کار که در مورد اغلب ادوات تولیدی از جمله دیسکهای یادشده صورت میگیرد، بجز موارد بسیار معدود آنها در ابتدای کار، نتیجه مثبت داده و هم اکنون کشاورزان با رضایت کامل از دیسکهای تولیدی استفاده میکنند و حتی در اغلب موارد آن را از نوع اسرائیلی نیز تمیز نمیدهند!

از مشکلاتی که در جریان کارپیش آمد و خوشبختانه با تدابیر بعمل آمده مرتفع گردید ورود دیسکهای برزیلی از سوی بنگاه توسعه بود که طبعاً

● کمیته کشاورزی جهاد سازندگی خوزستان با آگاهی از اینکه یکی از ابعاد حمایت از تولید کنندگان محصولات کشاورزی که شاید عمده ترین آن هم باشد کاهش هزینه تولید و در نتیجه افزایش درآمد کشاورزان است به بررسی کم و کیف تهیه، تولید و توزیع ادوات کشاورزی در استان پرداخت.

بنگاه توسعه استان صورت گرفت و در نتیجه از توزیع دیسکهای برزیلی خودداری گردید، کار به روال پیش بینی شده خود بازگشت. بدین ترتیب با فعالیت شورای مذکور در مدتی کمتر از دو سال نیاز استان به برخی از ادوات کشاورزی مانند دیسک ۱۶ پره در سطح قابل توجهی مرتفع شده و قسمت عمده ای از مشکلات موجود در این زمینه برطرف گردیده است.

شورای هماهنگی تولید ادوات کشاورزی با ارائه برنامه کار به کارگاههای تولید تحت پوشش خود در جهت تولید سایر ادوات مورد نیاز منطقه نظیر تربیلی های چهارچرخ و دوچرخ، انواع مختلف دیسکهای کشاورزی، نهرکن، مرزبند و... نیز همچنان مشغول فعالیت است تا اانشا... بتواند خدمت کوچکی در جهت تأمین نیازهای کشاورزان منطقه ارائه دهد. بدیهی است با ادامه فعالیت در این زمینه امکان اینکه علاوه بر رفع نیاز منطقه به انواع ادوات کشاورزی نسبت به صدور ادوات تولیدی به سایر استانها اقدام شود نیز براحتی میسر است همچنان که در حال حاضر تولید دیسکهای سنگین ۱۶ پره بخوبی جوابگوی نیاز استان بوده و حتی فراتر از آن نیز میباشد.

نکته ای که در این رابطه حائز اهمیت است «تضمین خرید»ی است که به تولیدکنندگان ادوات کشاورزی داده میشود و آنان با اطمینان از اینکه محصول تولیدی شان به نرخ تعیین شده بفروش خواهد رفت اقدام به تولید مینمایند. اگرچه تا همین اواخر کمیته کشاورزی جهاد استان رأساً نسبت به تحویل ادوات تولیدی و توزیع آن بین کشاورزان اقدام مینمود ولی اخیراً با تغییر در شکل کار و معرفی کشاورزان به کارگاههای مذکور، متقاضیان ادوات مورد نیاز خود را مستقیماً دریافت مینمایند.

● توضیح اینکه بدلیل سختی بیشتر کار تولید ادوات کشاورزی با وظایف برادرانمان در واحد صنایع فلزی کمیته فنی و تشکیل و تحرک بیشتری که اخیراً آنان در این زمینه یافته اند دبیری شورای مذکور از کمیته کشاورزی به کمیته فنی منتقل گردیده است و کمیته کشاورزی به عنوان یکی از اعضای شورای یادشده فعالیت مینماید.

بدلیل «وارداتی بودن» ارزان تر از محصولات مشابه تولید داخل بدست کشاورز میرسد. اینکار مدتی بازار فروش تولید کنندگان این وسیله را دچار رکود نمود ولی پس از مدتی با هماهنگیهایی که با